

Sam Samiee
Blush of the Soil

December, 25 2020 – January 15, 2021.

Dastan+2

#8 Second Floor, Bidar, Fereshte St., Tehran, Iran

Telephone: +98 21 26309645

Website: <http://dastan.gallery/>

Instagram: @dastansbasement

سام سمیعی
گلگون خاک

۵ تا ۲۶ دی ۱۳۹۹

دستان+۲

تهران، خیابان فرشته، خیابان بیدار، پلاک ۸، طبقه دوم

تلفن: ۲۶۳۰۹۶۴۵ - ۰۲۱

وبسایت: <http://dastan.gallery/>

اینستاگرام: @dastansbasement

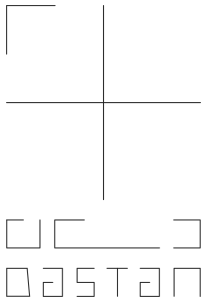
«گلگونِ خاک»

«گلگونِ خاک» مجموعه‌ای است از نقاشی‌ها به همراه سطرها و ابیاتی از اشعار مدرن یا کلاسیک که به انتخاب هنرمند در کنار یکدیگر آورده شده‌اند. سام سمیعی در آفرینش این مجموعه مسیرهای گوناگونی از شیوه‌های تاریخی شعر و نقاشی را پیموده است و اکنون بیننده را فرا می‌خواند تا او را در این سفر همراهی کند. پس از گذشت یک دهه، اکنون در راه بازگشت به خانه او بیشتر به زائر می‌ماند تا مسافر. کوله‌باری دارد انباشته از کامیابی و ناکامی، پیروزی و شکست، انتخابی دشوار پیش رو دارد: دیدار پس از بازگشت را چه سوغاتی شاید؟

این نمایشگاه گواهی است هم بر آزادی عمل و هم بر انقیاد هنرمندی که پیام‌هایی گونه‌گون و چندلایه را فراهم می‌آورد و به مخاطب خود منتقل می‌سازد. پیام او از بطن سطرهای نستعلیق اشعار می‌تراود، سطرهایی که بر دیوار نشسته‌اند و گویی نقاشی‌ها را بر دوش دارند. پیام او به شاهدهی رنگین می‌ماند که سرمست از آزادی حرکاتش بر روی بوم به رقص درآمده است؛ او به دشواری به این آزادی دست یازیده، و چنان که می‌رقصد پسِ ستون‌هایی از شعر و نقاشی پنهان می‌شود؛ ستون‌هایی که همواره تکیه‌گاه آثار این هنرمند بوده‌اند. شعر و نقاشی به سنت‌هایی می‌ماند که سیماب‌گون در یکدیگر ذوب شدند تا جهان امروز را بهره دهند. درست به مانند آینه، این پیام تصویر بیننده را بازتاب می‌دهد.

نخستین تحفه‌ی چشمگیری که از جامه‌دان هنرمند بر دیوار آویخته همان محور اصلی پیام اوست؛ چکامه‌ای در وصف پیش‌فرضی مقدم بر تمامی فرضیه‌های دیگر: مرگ، این عاقبتِ محتوم. در «بزرگداشت هانس هولباین، تن مسیح مرده در تابوت» چنان به تصویر کشیده شده که گویی تمام آن هیمنه و شکوه مرگ را از آن زدوده است. مفهوم تجریدی و آرمانی مرگ را فراموش کنید: در اینجا سمیعی لحظه‌ی مهمی از تاریخ هنر را بار دیگر در مرکز توجه قرار داده است، لحظه‌ای وسوسه‌آمیز به هوس‌انگیزی لاله‌های خیام که از همان خاکی برمی‌آیند که همگی بدان باز می‌گردیم. فارغ از رنگ‌های درخشانی که از زیر لایه‌ی سیاه رنگ برآمده‌اند، «بزرگداشت هانس هولباین، تن مسیح مرده در تابوت» تجربه‌ی اندازه‌گیری و ساخت اثری است به اندازه‌ی یک تابوت، تابوتی که قرار است روزی پیکر بی‌جان خود هنرمند را حمل کند.

اما پیش از آن هنرمند ما را فراخوانده تا تردید را به بزم بنشینیم. ضرب‌قلم‌ها و رنگ‌های آثار بدون عنوان سمیعی چکامه‌هایی هستند در مدح سفری دشوار برای رها کردن کنترل. در «بُنار* از راه فورگ*» سمیعی دیگر زائران این راه را سلام می‌دهد: پیر بُنار، با جهان همیشه متخلخلِ نقاشی‌هایش و فورگ که آزادی را با گذر از چارچوب‌هایی بی‌شمار به دست آورده است. گویی هنرمند می‌خواهد آموزه‌ای را در بازگشت به خانه سوغات آورد: تردید را در آغوش بگیرد، به سان لحظه‌ی افتادن پرده‌ی نمایش، این لحظه‌ی آبستن همه احتمالات، گرمی‌اش بدارید. طرح گنگی از نقشه‌ی ماجراجویی‌های پیش رو؛ حتی اگر «پیلان بلغزند». شک عنصری لازم برای ره‌ایش جوامع از چگال شدن و سنگ‌گونگی است. «نفحات صبح» دقیقاً چنین تصویری را فرامی‌خواند، آنچه از درک یا لمسش ناتوان بوده‌ایم، اما توانسته‌ایم با شهود دریابیم.

Sam Samiee
Blush of the Soil

December, 25 2020 – January 15, 2021.
Dastan+2
#8 Second Floor, Bidar, Fereshte St., Tehran, Iran
Telephone: +98 21 26309645
Website: <http://dastan.gallery/>
Instagram: @dastansbasement

سام سمیعی
گلگون خاک

۵ تا ۲۶ دی ۱۳۹۹
دستان+۲
تهران، خیابان فرشته، خیابان بیدار، پلاک ۸، طبقه دوم
تلفن: ۰۲۱ - ۲۶۳۰۹۶۴۵
وبسایت: <http://dastan.gallery/>
اینستاگرام: @dastansbasement

حال اینکه چگونه با این پیش فرض روبه‌رو شویم بر عهده‌ی خودمان است. آیا این رویارویی، چه مرگ خودمان چه مرگ خدایانمان آغاز آزادی است یا پایان آن؟ روبه‌رویی با مرگ آیا افسار از دست شدن است یا آغاز و بنیان در دست گرفتن افسار؟ وقتی سرانجام به «چون ابر به نوروز رخ لاله بشست» و «گل بی نام» می‌رسیم، آیا با تازگی خام و زیبایی مقاومت‌ناپذیر منظره به عنوان یک پدیده‌ی بیرونی مواجه می‌شویم، یا به صحنه‌ای می‌رسیم که نه تنها می‌تواند برساخته‌ی ذهن ما باشد، که خود می‌تواند از خاکمان برآمده باشد؟ در هر حال مگر ما چیستیم، جز خاکی گلگون پس از بارانی بهاری؟

دو تمثیل پرومته‌وسی دروازه‌ی خروجند: افسانه‌ی یونانی، شعبده‌باز قهار و نماد معاصر صنعت، افزارگری و نیروی فالیک از زنجیر خویش رسته است. جهان پیرامونش در مرگ و گرسنگی و تبعیض علیه هر آنچه آشنا نیست سقوط کرده. پس از عمری کشمکش با آتش و خشم این بار پرومته‌وس دستانش را به رنگ آغشته کرده، با نیرویی زنانه، رقصان و مُردد. ما با دنیای فروتنی رویارو هستیم که دریغا، «هیچ گاه نخواهد آمد». یا شاید خواهد آمد؟

با این پرسش که نه، با این چالش است که آخرین تحفه از جامه‌دان هنرمند بیرون می‌آید. و چهره‌ی زائر با شرمی فروتنانه از سوغاتش گلگون می‌گردد. چرا که این بار سوغاتی که به خانه آورده شده وعده‌ای بیش نیست، مانند سیاح گلستانی، که بوی گلش چنان مست کرده که دامنش از دست برفته و به عجز گرفتار که نتواند تحفه‌ای کرامت کند اصحاب را و جز سخن از بوی گل نتواند گوید. پس هر بیننده‌ای را فراخواند تا این بوستان را درون خود جوید. گنجینه‌ی واقعی همان قدر که بی‌قیمت است ساده است: مشتی خاک گلگون.

شانای هوبمان

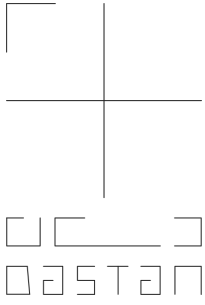
* پیر بنارد (Pierre Bonnard)، متولد ۱۸۶۷ متوفی ۱۹۴۷، نقاش، طراح و چاپ‌گر و تصویرساز فرانسوی بود که برای سبک تزئینی کارهایش شناخته می‌شود. وی با ترک پاریس و کوچ به ناحیه‌ی پرووانس خود را مشغول نقاشی از طبیعت و همسرش کرد و در سبک نقاشیش، بر خلاف دیگر آوانگاردیست‌ها، بر پرورش تردید و شک در نوع نقاشی پرداخت. در کنار هنری ماتیس اخیراً نگاه جدیدی به اهمیت ایشان در میان نقاشان پساجنگ در حال شکل‌گیری است.

** گونتر فورگ (Günther Förg)، متولد ۱۹۵۲ متوفی ۲۰۱۳، نقاش، گرافیست، مجسمه‌ساز و عکاس آلمانی بود که فعالیت خود را با عکاسی از معماری و توجه به چارچوب پنجره‌ها مخصوصاً در معماری فاشیست شروع کرد و در طی زندگی خود در فعالیت‌های هنری خود به انتزاعی تغزلی و تزئینی و با سیاستی ضدفاشیستی تحت تاثیر سای تومبلی و الزورت کلی رسید.

از همه‌ی دست‌اندرکاران این نمایش در گالری دستان، به خصوص روشن تکلمی و سام رکنی‌وند، کمال تشکر را دارم و از شانای هوبمان برای تهیه‌ی این متن و ریاض هووی برای کمک‌هایش در تحقیقات این متن عمیقاً سپاسگزارم.

این نمایش را به لی‌لی منصوری به خاطر اولین کتاب گلستانی که به من هدیه داد تقدیم می‌کنم.

سام سمیعی. تهران ۱۳۹۹.

Sam Samiee
Blush of the Soil

December, 25 2020 – January 15, 2021.

Dastan+2

#8 Second Floor, Bidar, Fereshte St., Tehran, Iran

Telephone: +98 21 26309645

Website: <http://dastan.gallery/>

Instagram: @dastansbasement

سام سمیعی
کگلگون خاک

۵ تا ۲۶ دی ۱۳۹۹

دستان+۲

تهران، خیابان فرشته، خیابان بیدار، پلاک ۸، طبقه‌ی دوم

تلفن: ۰۲۱ - ۲۶۳۰۹۶۴۵

وبسایت <http://dastan.gallery/>

اینستاگرام @dastansbasement

“Blush of the Soil”

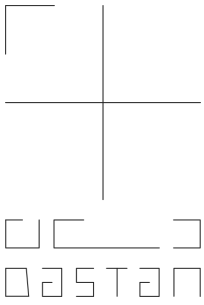
An exhibition of paintings accompanied with excerpts of modern and classical Persian poetry, “Blush of the Soil” surveys multiple painterly and poetic registers. The artist invites us to experience his personal journey at an unusually intimate level. Setting out more than a decade, Samiee returns home more than just a traveler: a pilgrim. Laden with both glory and defeat comes a difficult choice: what message and what gifts does one return bearing?

This exhibition is a testament to both the freedom and the restraint that Sam Samiee has practiced in carefully crafting that message. Manifold and layered: his work leaks from the Nastaliq discourse of poetic titles that line the walls, holding each painting. It dances on the canvas like a colorful witness to the hard-won freedom of his movements. It hides behind the pillars that usually carry Samiee’s work: poetry and painting, their traditional forms ground up and melted to resemble the mercury that allows for contemporary usage. Like with mirrors, the message thrown back at the viewer is usually a reflection of themselves.

The first item to prominently emerge from Samiee’s suitcase is the very axiom of the show. An ode to the premise of premises: death, inevitably so. As an homage to Hans Holbein (the Younger)’s *The Body of the Dead Christ in the Tomb*, this painting removes from death both the glory and the tragedy of dying. Forget the idealistic, abstract concept of death: here, we have an important moment in art history re-signified by Samiee, something as tangible as the luscious stems of Omar Khayyam’s tulips that emerge from the very dust that we all turn into. Apart from the vivid colours scraped free from beneath the blackness, *Dead Christ in Coffin* carries Samiee’s experience of having tailored the painting to the size of a coffin that would carry his body.

But before that, we are invited to a celebration of uncertainty. The brushstrokes and colours of Samiee’s *Untitled* works serve as an ode to the difficult journey towards relinquishing control. In *Bonnard à la Foerg*, Samiee salutes his fellow pilgrims on their path: Bonnard, forever porous in his depiction of the world, and Foerg, who seems to have arrived at freedom by climbing through a vast number of rigid frames.

This lesson is one that Samiee wishes to impart upon his return home: embrace uncertainty. Cherish it like the moment the curtain opens to a stage; ripe with potential and possibility, the vague outline of an adventure yet to be had — even if the Elephants might Stumble. Doubt becomes an ingredient integral to preventing our societies from turning into stone. *The Scent of Dawn* evokes this exact

Sam Samiee
Blush of the Soil

December, 25 2020 – January 15, 2021.

Dastan+2

#8 Second Floor, Bidar, Fereshte St., Tehran, Iran

Telephone: +98 21 26309645

Website: <http://dastan.gallery/>

Instagram: @dastansbasement

سام سمیعی
گلگون خاک

۵ تا ۲۶ دی ۱۳۹۹

دستان+۲

تهران، خیابان فرشته، خیابان بیدار، پلاک ۸، طبقه ی دوم

تلفن: ۲۶۳۰۹۶۴۵ - ۰۲۱

وبسایت <http://dastan.gallery/>

اینستاگرام @dastansbasement

imagery: something we might not yet be able to touch and see, but can nevertheless perceive with our more intuitive senses.

Now, how we deal with this first premise is entirely up to us. Does death — be it our own, or that of our gods — constitute the beginning or the end of freedom? The loss of control, or the foundation thereof? When we eventually make it to While Cloudbursts at Nowruz Wash the Tulip's Face and Nameless Flower, will we witness the fresh naïveté and the overwhelming beauty of the scenery as an external phenomenon, or as something that not only has the potential of emerging from our minds, but from our very bodies, turned to dust? After all, what are we but soil, blushing, after a spring shower?

We are escorted out by two promethean allegories: the Greek Titan, supreme trickster and contemporary symbol for the industrial, mechanic, phallic energy, has broken his chains. The world around him is cratered with death, famine and discrimination fanned by the fear of the unknown. After a lifetime of dealing in fire and fury, Prometheus fills his fists, this time around with colours, female energy, the gestures of dancing, and uncertainty. We witness a humble world that will, alas, never be. Or will it?

It is with this question, nay, this challenge, that the last piece is pulled from the suitcase. And yet, the pilgrim blushes with shame at the humbleness of his mementoes. For all the weight he has carried home, his gift is but a promise: like a visitor to a garden, intoxicated by his journey, he cannot bring flowers. He can only speak of their fragrance, and invite each viewer to search for the gate of that garden within themselves. The real treasure is as priceless as it is simple: a handful of blushing soil.

Shanay Hubmann

*Pierre Bonnard (1867-1947) was a French illustrator, printmaker and painter who is known for the decorative qualities of his work. Leaving Paris and settling in Provence, he dedicated his time to painting nature and his wife, and contrary to other avant-garde painters, created implications of confusion and uncertainty in his style of painting. His work has been recently gone through review, many believing his importance among post-war artists to be comparable to Henri Matisse.

**Günther Förg (1952-2013) was a German graphic designer, sculptor and photographer who began his career by photographing architecture focusing on window frames, specifically in fascist architecture. During his life and work, he followed a path of lyrical abstraction, taking an anti-fascist approach and following the footsteps of Cy Twombly and Ellsworth Kelly.

Sam Samiee wishes to thank the team at Dastan's Basement, specifically Roshan Takallomi and Sam Roknivand, for their help in setting up this exhibition. The research and writing of this text would not have been possible without the help of Shanay Hubmann and Riaz Howey.

I like to dedicate this exhibition to Lily Mansouri who gave me my first Gulistan of Sa'adi. Sam Samiee December 2020.